

dr hab. Piotr Jańczak prof. uczelni
Akademia Muzyczna
im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy
Dziedzina – sztuki
Dyscyplina – sztuki muzyczne

Bydgoszcz, 17 lutego 2026r.

Recenzja

Zlecniodawca recenzji :

Rada Dziedziny Sztuki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego na podstawie uchwały nr 12/2025/2026 z dnia 12 listopada 2026 roku, działając na podstawie art. 190 ust. 2 z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.u. z 2018 poz. 1668 ze zm.), w związku z oceną rozprawy doktorskiej mgr. Sebastiana Sikory „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“. Problemy wykonawcze, stylistyczne i interpretacyjne.

Dane o kandydacie

Sebastian Sikora urodził się 13 lutego 1992 roku w Wieruszowie. Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia ukończył z wyróżnieniem w klasie gitary w Kępnie. W tym czasie aktywnie uczestniczył w próbach i koncertach chórów: PSM, parafialnego Lira w Kępnie oraz szkolnego Prymki przy Gimnazjum w Wieruszowie. Szkołę Muzyczną II Stopnia ukończył w Ostrowie Wielkopolskim w klasie kontrabas. W 2015 roku uzyskał tytuł inżyniera na Międzynarodowej Wyższej Szkole Logistyki i Transportu we Wrocławiu. W tym samym roku rozpoczął studia na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu na Wydziale Pedagogiczno - Artystycznym w Kaliszu – kierunku Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Muzycznych. W roku 2020 podjął studia doktoranckie w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Aktualnie jest dyrygentem chóru mieszanego „Cantiamo Tutto“- (Wrocław), Chóru Żeńskiego „Cantiamo Tutto“ – (Wrocław) oraz „Con Passione“ – (Wrocław). Wraz z zespołami zdobył łącznie 67 nagród na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach oraz festiwalach chóralnych w tym: 4 wyróżnienia, 13 brązowych pasm, 20 srebrnych pasm, 30 złotych pasm. Jest laureatem 9 nagród indywidualnych dla najlepszego dyrygenta. W działalności organizacyjnej wyróżnia się dużą aktywnością. W 2018 roku powołał Polskie Stowarzyszenie Animatorów Kultury – „Kulturalny Koneser“, które zrealizowało wiele cennych projektów, do których należały m.in: „Niepodległa“, „Wyśpiewaj siebie“ – Gmina Wrocław, Folk śpiewa Chórem – Narodowe Centrum Kultury, program „Kultura Interwencje 2019“, Bo kultura może być COOLturą – Gmina Wrocław. Od 2020 co roku organizuje Ogólnopolskie Forum Chóralistyki - "Wrocław Miastem Muzyki", które jest kilkudniowym świętem chóralistyki, obejmującym konkurs dla dyrygentów, konkurs dla chórów, konferencje, warsztaty, koncerty towarzyszące, konkurs kompozytorski. Był również organizatorem Ogólnopolskiego Konkursu Muzyki Sakralnej „Dona nobis pacem“ oraz Ogólnopolskiego Konkursu Kolęd i Pastorałek "Przy choince" we Wrocławiu.

Ocena dzieła artystycznego

Koncert pt. „Lubię wracać tam”. Nowe aranżacje polskiej piosenki w aranżacjach Marcina Szczepankiewicza odbył się 3 czerwca 2023 roku w Sali Koncertowej Radia Wrocław o godz. 19:00. Wykonawcami byli: soliści, chór „Cantiamo Tutto” oraz Orkiestra Sebastiana Sikory. Doktorant Sebastian Sikora wystąpił nie tylko w roli dyrygenta, ale także konferansjera. Nim rozpocznę analizę dzieła artystycznego pragnę podzielić się refleksją, że w 2025 roku miałem przyjemność oceniać pracę Doktoranta, który wraz z Chórem Żeńskim „Cantiamo Tutto” podczas Międzynarodowego Festiwalu Gaudete Barcelona w Lloret de Mar zdobył 3 złote dyplomy w różnych kategoriach. Pan Sebastian Sikora dał się poznać jako dyrygent charyzmatyczny pełen pasji i pozytywnej energii.

Utwór „Zacznij od Bacha” do słów Janusza Terakowskiego i muzyki Zbigniewa Wodeckiego rozpoczyna koncert w ramach prezentacji dzieła artystycznego. Dyrygent rozpoczyna pewnym gestem wprowadzając partię perkusji, a po chwili cały aparat wykonawczy. Wydaje się, że proporcje poszczególnych sekcji instrumentów i chóru można było lepiej skonfigurować. Niestety zabrakło pełni brzmienia chóru. Kontrapunktujące głosy męskie były słabo słyszalne. Pierwsze frazy partii puzonu delikatnie opadały intonacyjnie. Solista w pierwszych dźwiękach nie uniknął delikatnych nieczystości. Być może wynikały one ze słabego odsluchu zespołu. W płaszczyźnie całego utworu wyraźnie wyczuwalny był brak proporcji, do którego mogła przyczynić się także skromna obsada instrumentów smyczkowych. Całość poprowadzona była przez Doktoranta energetycznie z wyraźnymi auftaktami. Publiczność mogła czuć się komfortowo, ponieważ Doktorant barwnie przedstawiał prezentowany program wraz z historią powstania prezentowanych dzieł. Utwór „Och życie kocham cię nad życie” do słów Wojciecha Młynarskiego i muzyki Włodzimierza Korcza rozpoczyna wstęp fortepianu oraz instrumentów smyczkowych. W tym odcinku zabrakło wyraźnego pulsu, partia fortepianu mogła zostać bardziej uwypuklona. Utwór wymagał od dyrygenta dużej precyzji, którą uzyskano w „odbitkach” dla chóru i orkiestry po pauzach ósemkowych. Bardzo dobrze zabrzmiała partia chóru, który spójną emisją - „soczyście” zaprezentował główną frazę refrenu. Partie solowe poprawnie wykonały: Monika Cygan oraz Joanna Kardela Kuzak. Kolejny utwór to „Byłaś serca biciem” do słów Zbigniewa Książka

i muzyki Jarosława Dobrzyńskiego. Prezentację rozpoczyna energetyczny chór, który stanowi tło dla partii solistów Michała Jelonka i Tomasza Apostel - całość brzmiąca bardzo dobrze. Dyrygent z wielką swobodą prowadził zespół. Chwilami tańcząc z solistami nadając charakter pop z elementami smooth jazzu. Niestety kolejny raz w partii skrzypiec słyszalne pojedyncze obsady brzmiały skromnie. „Być kobietą, być kobietą“ do słów Magdaleny Czapińskiej i muzyki Włodzimierza Korcza to czwarty utwór koncertu. Dyrygent pewnym gestem wprowadza trąbkę i puzon nadając energiczny charakter. Partie solowe zaprezentowały: Barbara Hladikova, Maria Tit, Aleksandra Gaspari. Wydaje się, że wolumen chóru można było wyeksponować bardziej – podobnie jak w utworze poprzednim „Byłaś serca biciem“. Ogólny charakter utworu był bardzo dobry. Piąta prezentacja to „Groszki i róże“ do słów Juliana Kacpra i Henryka Roztworowskiego oraz muzyki Zygmunta Koniecznego. Na uwagę zasługują dobre proporcje instrumentarium, chóru i solistek. Dyrygent poprowadził utwór bardzo sprawnie. Zmiany tempa, rubata, wprowadzenia chóru w dialogu z solistkami zostały zrealizowane w pełni. Solistki Barbara Hladikova i Małgorzata Łapczyńska z pełnym wdziękiem zaprezentowały utwór w nowej aranżacji. Kolejna prezentacja to autorska kompozycja Katarzyny Nosowskiej pt. „Do rycerzy, do szlachty, do mieszczan“. Liryczna partia fortepianu połączona z harmonią instrumentów dętych blaszanych wprowadza w melancholijny nastrój. Całość została poprowadzona została przez dyrygenta pewnym miękkim gestem. Partie solowe emocjonalnie wykonały Barbara Hladikova i Joanna Kardela-Kuzak. W chórze pojawiły się wybijające głosy partii sopranów, które wybrzmiewały płaską emisją. „Lubię wracać tam, gdzie byłem“ do słów Wojciecha Młynarskiego i muzyki Zbigniewa Wodeckiego – to kolejna popularna pozycja koncertu. Dyrygent wprowadza zespół spokojnym auftaktem przekazując liryczny klimat. Bardzo dobrze zostały wydobyte emocje frazy chóru i solisty poprzez narastające do refrenu crescendo. Wydaje się, że wolumen chóru mógłby być jeszcze bardziej uwydatniony w stosunku do partii solisty. Na uznanie zasługują partie solowe oboju i skrzypiec. Solo wokalne wykonał Mateusz Półrolniczak. „Między ciszą, a ciszą“ to wymagający intonacyjnie utwór Grzegorza Turnaua do słów Michała Zabłockiego. Niestety w chórze podczas dialogów z solistami bardzo słabo słyszalne były głosy męskie. Z kolei w głosach żeńskich przebiegała się „płaska“ emisja. Podczas, gdy chór śpiewał bez solistów – wyrównanie brzmienia i proporcje były bardzo dobre. Solo wokalne w utworze wykonali Michał Jelonek i Tomasz Apostel. „Bądź moim natchnieniem“ Antoniego Kopffa do słów Wojciecha Młynarskiego – to przykład świetnej energii i synchronizacji całego zespołu z solistą. Doktorant swobodnie prowadził zespół akcentując wejścia synkopowe poszczególnych sekcji w stylu swingującym. Chór był bardzo dobrze słyszalny wraz z wyraźnym przekazem tekstu. Na uznanie zasługuje solo i gra aktorska Mariusza

Wiśniewskiego. Utwór „Brzydcy“ Krzysztofa Ścierańskiego, do którego słowa napisał Jan Wołek został zaprezentowany także w nowej wersji. Znakomite partie solo wykonały Sylwia Świątek i Joanna Kardela-Kuzak. Niestety w utworze tym była także wyraźnie odczuwalna skromna - pojedyncza obsada instrumentów smyczkowych nie zapewniająca proporcji dźwięku. Dyrygent bardzo dobrze frazował, wprowadzał kontrapunktujący chór, budował napięcie. Doskonałą energię uzyskano w utworze „Bombonierka“ Olka Brzezińskiego do słów Basi Stępnia-Wilk. Uzyskano dobre proporcje chóru i solistów Małgorzaty Łapczyńskiej i Michała Jelonka. Wymagająca partia fortepianu i improwizującego puzonu solo zostały wykonane poprawnie. Słowa Jacka Cygana wzbogaciły muzykę Wiesława Pierogorówki tworząc „C'est la vie“. W nowej aranżacji partię solo wykonał Tomasz Apostel. Spokojny charakter z selektywnie brzmiącym zespołem rozpoczyna nostalgiczną opowieść. Doktorant wprowadza perkusję, skrzypce, fortepian, solo wokalne. Po chwili kontrapunktującą partię altówki, wiolonczeli i oboju. Ekspresyjny „gęsty“ gest dyrygenta narasta do referenu. Tutaj partię solo wzmacnia po ósemkowej pauzie wejście chóru, który nie ustrzegł się nieczystych „zaciśniętych“ wejść w wyższej tessiturze. Utwór „Jaka róża taki cień“ - słowa Jacka Cygana muzyka Włodzimierza Korcza to kolejna prezentacja duetu Sylwi Świątek i Joanny Kardela-Kuzak. Monumentalna w charakterze aranżacja doskonale przekazuje wagę tekstu podkreśloną przez partię choralną. Wymagały one szczególnie w części leggiero dużej precyzji w geście dyrygenta. Gwarantował to szybki ruch odbitki po pauzie szesnastkowej. Energia utworu była poprawna. Refleksyjny utwór będący manifestem młodego pokolenia to kompozycja Piotra Banacha do słów Katarzyny Nosowskiej „Moja i Twoja nadzieja“. Rozpoczyna ją monumentalny wstęp orkiestry, lamementująca partia chóru przechodząca w liryczną partię naśladowującego krople deszczu fortepianu. Partie solo wykonały Małgorzata Łapczyńska, Monika Cygan, Barbara Hladikova. Narastające napięcie utworu podkreślone referenem tutti – zostało dobrze rozplanowane energetycznie. Gest dyrygenta był powściągliwy, ciężki - przekazujący moc wzrastającej frazy. „Z Tobą chcę oglądać świat“ - utwór Zbigniewa Wodeckiego do słów Janusza Kofty został zaprezentowany na dwa głosy solowe męski i żeński. Sentymalna kompozycja w ogólnym zarysie została wykonana poprawnie. Niestety w głosach solowych wystąpiły niedociągnięcia intonacyjne. Być może spowodowane były niskim wolumenem odsłuchu orkiestry. Partia chóru została zbyt słabo wyeksponowana. „Nie dokazuj“ – Jana Kantego Pawлуśkiewicza do słów Marka Grechuty był ostatnim utworem koncertu. Atrakcyjna aranżacja została bardzo dobrze zrealizowana zarówno przez trzech solistów jak i chór. W pierwszym refrenie chór był niedogłosniony. Dopiero w drugiej zwrotce proporcje z solistą były czytelne. Dyrygent dobrze

rozplanował plan energetyczny. Tempo rubato, accelerando, rallentando zostały poprowadzone bardzo dobrze.

Koncert „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“ to wielkie przedsięwzięcie artystyczne, którego autorem jest Doktorant Sebastian Sikora. Cel jakim była realizacja 16 nowych aranżacji polskiej piosenki w aranżacji Marcina Szczepankiewicza został osiągnięty. Pomimo niedoskonałości wynikających przede wszystkim ze skromnej obsady instrumentarium instrumentów smyczkowych - Dyrygent w pełni osiągnął zamierzony efekt. Zrealizował koncert na wysokim poziomie artystycznym pełen emocji, pozytywnej energii i dialogu z publicznością.

Ocena rozprawy doktorskiej – opisu dzieła artystycznego

Praca doktorska Pana Sebastiana Sikory została opatrzona tytułem „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“. Problemy wykonawcze, stylistyczne i interpretacyjne. Składa się z czterech rozdziałów, wstępu, podsumowania wraz z wnioskami, bibliografii, spisu tabel i przykładów. Układ treści spełnia wymogi pracy naukowej. Podział treści jest poprawny. Spis treści został sporządzony prawidłowo. We wstępie autor zawarł cel pracy problem główny, problemy szczegółowe, hipotezy oraz zastosowane metody badań. Celem dysertacji było zidentyfikowanie i opisanie problematyki wykonawczej, stylistycznej oraz interpretacyjnej w procesie przygotowania i realizacji dzieła artystycznego „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“. Założeniem Autora było także przedstawienie sposobów rozwiązywania problemów w procesie przygotowawczym dzieła artystycznego, a także jego wpływu na wykonawstwo. Wstęp został opracowany prawidłowo, choć nie zachowano konsekwencji w pisowni tytułu pracy polegający na zastosowaniu w jednym przypadku małych, a w drugim wielkich liter. Rozdział I „Historia polskiej muzyki popularnej lat 80. i 90. XX wieku“ został opracowany w świetle literatury. Rozwój muzyczny, sytuacja polityczna, przemiany społeczne i medialne zostały opracowane bardzo rzetelnie. Autor ukazał funkcjonowanie muzyki popularnej w kontekście transformacji ustrojowej. Dokonał

charakterystyki nowych nurtów i powstających zespołów. Przedstawił zmieniający się rynek medialny i fonograficzny poprzez zniesienie cenzury. Opisał biogramy artystyczne wybranych twórców jak: Zbigniew Wodecki, Alicja Majewska, Włodzimierz Korcz, Jacek Cygan i wielu innych. Przy charakterystyce sylwetki Alicji Majewskiej zabrakło wyszczególnienia jakże ważnej współpracy z Włodzimierzem Korczem. Podobnie w charakterystyce Włodzimierza Korcza nie odnajdujemy wzmianki o współpracy z Alicją Majewską. W kontekście analizowanego tematu wyraźnie zabrakło odniesienia do polskich grup wokalnych tamtych lat jak: męskiego zespołu wokального VOX, 2 plus 1, czy żeńskiego zespołu wokального Alibabki, które idealnie wpisywałyby się w korelację z analizą wielogłosowych problemów wykonawczych rozdziału trzeciego. W tytule rozdziału drugiego występuje błąd stylistyczny polegający na dwukrotnym zastosowaniu terminu „piosenki“. Rozdział można było zatytułować - Utwory w koncercie „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“ lub Koncert „Lubię wracać tam. Nowe aranżacje polskiej piosenki“. W pierwszym podrozdziale Autor przedstawia koncepcję programową dzieła artystycznego, która zakłada twórcze przekształcenie istniejących utworów poprzez nowe aranżacje z zastosowaniem nowoczesnych technik produkcyjnych i nowej myśli wokalne. Charakteryzuje repertuar oraz jego różnorodność. Zwraca uwagę na nowe interpretacje, które mają zapewnić intymny przekaz pozwalający na głębszy kontakt muzyki i tekstu. W podrozdziale zostało zawarte zestawienie utworów wchodzących w skład dzieła artystycznego w podziale na tytuł, wykonawcę, autora tekstu, autora muzyki i datę premiery. W podsumowaniu podrozdziału pierwszego Doktorant przedstawił muzyczne i techniczne aspekty koncertu jak: dobór repertuaru – jego atrakcyjność stylistyczną i estetyczną. Od strony technicznej dostosowanie wielokanałowej kontroli dźwięku z pełną kontrolą akustyki pomieszczenia. Autor podaje datę dzieła artystycznego, które zostało zarejestrowane w Sali Koncertowej Radia Wrocław, 3 czerwca 2023 roku o godz. 19:00. Wykonawcami koncertu byli: soliści, chór „Cantiamo Tutto“, Orkiestra Sebastiana Sikory. W podrozdziale drugim dokonana została analiza terminu „nowe aranżacje“ z podziałem na rekonstrukcyjne i dekonstrukcyjne. Wskazano na nowe cechy powstałych aranżacji oraz przedstawiono skład wykonawczy aranżacji stanowiących dzieło artystyczne. Niestety na tym etapie nie otrzymujemy informacji na temat twórcy aranżacji - Marcinie Szczepankiewicz. Wydaje się, że właśnie ta przestrzeń pracy byłaby właściwa do pierwszej wzmianki o autorze aranżacji. W podrozdziale trzecim scharakteryzowane zostały podmioty wykonawcze: Orkiestra Sebastiana Sikory, chór „Cantiamo Tutto“, soliści, dyrygent. Rozdział trzeci – jest analizą problemów wykonawczych występujących w utworach koncertu „Lubię wracać tam“. Szesnaście utworów takich jak: „Zacznij od Bacha“, „Och życie kocham cię nad życie“, „Byłaś

serca biciem“, „Być kobietą, być kobietą“, „Groszki i róże“, „Do rycerzy, do szlachty, do mieszkających“, „Lubię wracać tam gdzie byłem“, „Między ciszą, a ciszą“, „Bądź moim natchnieniem“, „Brzydce“, „Bombonierka“, „C'est la vie – Paryż z pocztówki“, „Jaka róża taki cień“, „Moja i Twoja nadzieja“, „Z Tobą chcę oglądać świat“, „Nie dokazuj“ zostało poddane badaniu. Całość została opracowana w sposób czytelny i zwarty. Analiza dotyczy wielu warstw procesu wykonawczego: instrumentalnych, wokalnych, akustycznych, nagłościeniowych. Materiał został opatrzony przykładami nutowymi wybranych fragmentów utworów. Język prowadzonej analizy jest poprawny. Każde z przedstawionych dzieł zostało scharakteryzowane pod kątem ekspresji, charakteru oraz występujących problemów dzieła muzycznego. W badaniu utworu „Zacznij od Bacha“ - nie ustrzerzono się używania stylu potocznego, czy kolokwializmów np: „przebicie głównego wokal“, „sugerowałem mu pewne korekty“, czy niezręcznych stwierdzeń - „głosy żeńskie mają warstwę tekstową, a więc dykcja musiała być zrozumiała“. Poprawnie skonstruowano odniesienie do problemów wykonawczych w partii chóralnej oraz dialogów w partii I i II skrzypiec. Autor wnikliwie przedstawił wzbogacone aranżacje o partie chóralne utworów, które często traktowane były równorzędnie z partią solo. Materiał został opracowany bardzo dobrze. Doktorant przedstawił problemy wykonawcze oraz metody pracy, którymi posługiwał się zarówno w sferze chóralnej jak i instrumentalnej. Podkreślił ważne aspekty rytmiczno - melodyczne, agogiczne oraz intonacyjne występujące w przebiegu utworów. W utworze „Być kobietą, być kobietą“ zwrócono uwagę także na ważny styl wykonania, który musi synchronizować śpiew i melorecytację oraz łączyć elegancję z aktorstwem. Autor krok po kroku w każdym z dzieł przedstawia przebieg pracy z poszczególnymi sekcjami instrumentów oraz chórem. Rozwiązuje problemy dykcyjne i artykulacyjne. Prezentuje fragmenty utworów, które przynosiły trudności intonacyjne na etapie przygotowawczym. Przykład stanowi utwór „Groszki i róże“ takty: 57-61. Zwraca uwagę na przekaz emocjonalny zawarty w tekście poprzez pracę nad dykcją, artykulacją i dynamiką. Tutaj przykładem jest utwór „Do rycerzy, do szlachty, do mieszczan“. Ważnym elementem dzieła artystycznego dla Doktoranta jest także utrzymywanie kierunku interpretacji samego autora utworu, które analizuje w pozycji Zbigniewa Wodeckiego - „Lubię wracać tam, gdzie byłem“. Jednym z nich było oddanie refleksyjnego nastroju pełnego nostalgii i tęsknoty za przeszłością. Analiza utworów przeprowadzona została na wielu płaszczyznach także oddechowych zarówno w chórze jak i orkiestrze. W utworze „Między ciszą, a ciszą“ Autor opisuje pracę nad intonacją i wymaganiami rytmicznymi poszczególnych sekcji instrumentów: dętych, smyczkowych i ich korelacji z chórem i orkiestrą. Prezentuje ćwiczenia wokalne, które stosował w pracy z zespołem. Jednocześnie zwraca uwagę na to, że synchronizacja wielu elementów dzieła

muzycznego wymagała od niego dużego skupienia i precyzji gestu. Jednym z elementów opisywanej problematyki wykonawczej było utrzymanie lekkiego, zwiewnego charakteru w stylu swinngowym w utworze „Bądź moim natchnieniem“. Autor precyzyjnie opisał metody pracy z zespołem w kontekście przebiegów zawierających wymagające płaszczyzny rytmiczne. W pracy z chórem stosował także ćwiczenia niwelujące płasko brzmiące samogłoski polegające m.in. na rozluźnieniu aparatu głosowego poprzez pełne otwarcie gardła z uniesionym podniebieniem miękkim. W utworze „Brzydcy“ Autor pracował m.in. nad budowaniem świadomości harmonicznego chóru przy ruchach sekundowych. Stosował metodę polegającą na synchronizacji dźwięków poprzez ich kolejne dołączanie. Problemem wykonawczym była także gra aktorska solistów, przekazana w utworze „Bombonierka“. W celu aktywizacji wykonawców Doktorant wdrażał ćwiczenia nad świadomością ciała, a także odgrywaniem scen. Prowadzenie długiej frazy połączone z podparciem oddechowym chóru na długich dźwiękach było wyzwaniem utworu „Jaka róża taki cierń“. Tutaj - Autor na przemian pracował nad uzyskaniem krótkich szesnastkowych dźwięków w przesunięciu o pauzę szesnastkową pomiędzy głosami męskimi i żeńskimi. Wymagało to od niego czytelnego gestu „odbitki“. Podobny element musiał zastosować w ostatnich analizowanych utworach „Z Tobą chcę oglądać świat“ i „Nie dokazuj“ . W pierwszym z nich zarówno dla solisty jak i I, II skrzypiec i altówki, a w drugim przesunięte wejścia chóru na „trz-i“ oraz „czter-i„ Całość w szybkim tempie i artykulacji staccato wymagała od Doktoranta precyzji ruchu dyrygenckiego oraz ćwiczeń dykcyjnych pomagających w uzyskaniu zamierzonego rezultatu. Rozdział został opracowany rzetelnie i czytelnie. Wystąpiły drobne błędy stylistyczne i interpunkcyjne. Niestety także na tym etapie pisania pracy nie wspomniano o sylwetce aranżera. Rozdział czwarty – ostatni poświęcony został realizacji koncertu, w którym zostały poruszone obszary prowadzenia wydarzenia artystycznego, roli dyrygenta i konferansjera zarazem oraz publiczności. Autor przedstawił działania, które podejmował jako organizator koncertu. Koordynował wiele operacji takich jak: nagłośnienie, oświetlenie, aranżacji sceny, akustyka pomieszczenia. Jednocześnie pełnił funkcję gospodarza i konferansjera koncertu, a rolę publiczności poczuwał jako wspólnotę współtworzącą emocje koncertu. W podsumowaniu Doktorant odnosi się do zadanych we wstępie problemów wykonawczych, stylistycznych i interpretacyjnych oraz hipotez. W pracy wykorzystano 39 publikacji naukowych, 146 przykładów nutowych, zastosowano dwa spisy tabel.

Konkluzja

Podsumowując stwierdzam, że zarówno opis dzieła artystycznego jak i dzieło artystyczne mgr. Sebastiana Sikory wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny sztuki muzyczne. Na podstawie dorobku artystycznego oceniam, że Doktorant jest wszechstronnym muzykiem z ciekawą i inwencyjną osobowością. Jego aktywność artystyczna zarówno w obszarze muzyki poważnej jak i rozrywkowej jest godna uznania. Pan Sebastian Sikora to charyzmatyczny muzyk, potrafiący skupić wokół siebie młodych, zdolnych ludzi. W zakresie muzyki poważnej uzyskał wiele cennych nagród na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach chóralnych. Popularyzacja i aktywizacja kultury muzycznej przez Pana Sebastiana Sikorę w środowisku Wrocławia, poprzez powołanie stowarzyszenia „Kulturalny Koneser“, czy organizację Ogólnopolskiego Forum Chóralistyki są także inicjatywami niezwykle cennymi. Przedstawione na płycie DVD dzieło artystyczne potwierdza talent muzyczny Doktoranta, który jest dojrzałym, kreatywnym dyrygentem i organizatorem wydarzeń artystycznych na wielką skalę. Koncerty pod kierunkiem Pana Sebastiana Sikory pt. „Lubię wracać tam“ - skupiają do dzisiaj w wielu miastach Polski tysiące melomanów.

Niniejszym stwierdzam, że przedstawiony opis dzieła artystycznego oraz dzieło artystyczne w postaci nagrania DVD spełniają wymagania określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. 2022 poz. 574 ze zm.)

Rozprawę doktorską oraz dzieło artystyczne mgr. Sebastiana Sikory oceniam pozytywnie.

dr hab. Piotr Jańczak prof. uczelni

